

Ба Шурои диссертатсионии 6Д.КОА-001-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025,
ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсиияи Яқубзода Фирӯз Нурмат дар мавзуи «Давлати дунявӣ ва ҳусусиятҳои муҳимми он дар замони тағйирпазирии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ

Омӯзиши масъалаҳои гуногуни инкишофи сиёсӣ ва рушди давлат дар шароити муосир муҳим арзёбӣ мешаванд. Бештар доираи мушкилоти гуногуни пайваст бо давлат, шаклу навъҳои он аҳамияти муҳимро касб намудааст. Баррасӣ ва таҳқиқи давлат ва навъу шаклҳои он аз ҳарвақта дида рӯзмarrатар гашта истодааст. Мутафаккирон ва доираҳои илмӣ вобаста ба тағйирпазирии олами сиёsat ва раванду ҳодисаҳои ҳаёти сиёсӣ думболи созиши модели муфид ва самарабахши давлати муосир қарор доранд. Мутафаккирон аз замонҳои қадим то инҷониб давлатро ягона унсури муҳими муташаккил соҳтани муносибатҳои ҷамъиятий ва хушбаҳт гардонидани инсоният мепиндоштанд. Онҳо навъи давлатеро орзу ва ё муаррифӣ менамуданд, ки дар асоси ормони аъзои ҷомеа бунёд ёфта бошад. Аз ҳамин сабаб масъалаҳои давлати дунявӣ низ дар доираҳои илмӣ ва академикӣ бартарияти хосаро соҳиб аст. Муҳаққиқон ва давлатшиносон қушиш мекунанд, ки аз ҳар ҷиҳат мағҳум, моҳият ва хосиятҳои асосии давлати дунявиро ошкор кунанд. Зарурати шаклгирии онро дар вақти муайян асоснок намуда, аҳамиятнок будани мустаҳкамнамоии асосҳои бунёдии онро бевосита қайд кунанд. Аз ҳамин ҷост, ки давлати дунявӣ дар асосҳо ва заминаҳои гуногун инкишоф ёфта, низоми таъсиррасониҳо ва таъсирпазириҳои муҳталифро касб намудааст. Ичроиши ин вазифаҳоро низ, Яқубзода Фирӯз Нурмат дар омода кардани диссертатсиияи худ дар наздаш гузоштааст.

Диссертант кӯшидааст, ки тавассути омӯзиш ва таҳқиқи масъалаҳои давлати дунявӣ ба баррасии паҳлӯҳои мушаҳҳаси он машғул шуда, бартарияти шаклгирии навъи нави давлат-давлати дунявиро дар шароити муосири низоми давлатдорӣ ба таври барҷаста нишон дихад. Ба навъи муосирии давлат, ки ҳамчун давлати дунявӣ таъриф пайдо намудааст, мавқеъ ва назари худро иброз намуда, зарурати ташаккл ва мустаҳкамгардонии

асосҳо ва заминаҳои онро дар инкишофи ҳаёти инсон ва ҷомеаи муосир ҳамчун ниҳоди меҳварӣ муайян намояд. Аҳамияти рӯзмарра доштани мавзуи таҳқиқотӣ низ дар ҳамин маълум мегардад.

Ба масъалаҳои назариявию методологии омӯзиши мавзуъ рӯ оварда, таҳлил ва хуносагириҳои амалии онро мадди назар намудааст. Чунин тарзи муносибат ба муаллиф имконият додааст, ки тавассути муайян намудани хусусиятҳои муҳталифи давлати дунявӣ ба фаҳми дурусти мағҳум ва моҳияти он муваффақ гардад. Ҳолати натиҷагирии кори таҳқиқотӣ имконият медиҳад, ки хосиятҳои амалию воқеии он ба фаҳми дурусти масъала ворид гардида, падидай воқеиро дар низоми мушаххаси муносибатҳо муайян намояд. Аз ин ҷост, ки кори диссертационии Яқубзода Фирӯз Нурмат аҳамияти калони назариявӣ ва амалиро соҳиб аст.

Таҳқиқоти диссертационии Яқубзода Фирӯз Нурмат дар мавзуи «Давлати дунявӣ ва хусусиятҳои муҳимми он дар замони тағйирпазирии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ бо шиносномаи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертационӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми ноябрин соли 2021, таҳти №311/01 ҳуқуқи қабули диссертасияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад. Ҳамзамон, таҳқиқот ба талаботи Феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯйи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори Раёсати Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми ноябрин соли 2017, таҳти №5/2 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Давлати дунявӣ ин шакли олитарини давлати муосир мебошад, ки дар он таъмини озодиҳо ва ҳукуқҳои инсон ва шаҳрвандон, аз ҷумла ҳуқуқ ва озодиҳои вичдон ва эътиқодӣ кафолат дода мешавад. Дар шароити муосири рушду инкишофи ҳаёти ҷамъиятий, ки хосияти бӯхрониро касб намудааст, интихоби шакли дурусти низоми давлатдорӣ барои ҳар як субъекти муносибатҳои байналхалқӣ осон ба назар намерасад.

Давлати дунявӣ ифодаи навъи муосири давлатест, ки дар он дин, осор ва арзишҳои диниву конфесионалӣ, институтҳои ҷамъиятии динӣ ба ҳокимиyaти сиёсӣ, ба фаъолияти таркиботи институтсионалии давлат ва шахсони мансабдори давлатӣ, ба низоми маълумотгирӣ ва дар маҷмуъ ба соҳаҳои ҳаёти ҷамъиятий таъсири ҳалкунанда намерасонанд ва имконияти расмӣ ва конститутсиониро барои ба амал баровардани чунин масъулият низ соҳиб нестанд.

Таҳқиқ ва таҳлили ташаккулёбии давлати дунявӣ ва хусусиятҳои асосии он дар замони соҳибистиқлолӣ, заминаҳои сиёсиву ҳуқуқии инкишофи он, мушкилот ва дурнамои ташаккули давлати дунявӣ дар Тоҷикистон дар саҳифаи миллӣ ва сиёсии давлатдории мо муҳим ва раванди саривақтӣ мебошад. Зеро агар дар сатҳи қонунгузории давлат пояҳои давлати дунявӣ мустаҳкам гардида бошанд ҳам, як қатор равандҳои сиёсии ҷаҳонӣ ва омилҳои гуногуни дохилӣ ҳанӯз ҳам дар ин раванд ба таври ҷиддӣ таъсири манғӣ мерасонанд.

Давлати дунявӣ навъи маҳсуси давлати муосирест, ки бе такя ба қоидаҳо, принсипҳо, меъёрҳо ва арзишҳои анъанавию ғайридемократӣ ташаккул ёфта, асоси фаъолияти онро маҷмуи меъёрҳо, принсипҳову арзишҳои умумӣ, ҳамарофарогиранда ва ратсионалӣ ташкил медиҳад.

Диссертант дар ҳалли масъалаи илмӣ – муқаррар намудани мақом ва нақши давлати дунявиро ҳамчун натиҷаи таҳаввулоти таъриҳӣ мақсади худ қарор додааст. Ба назари диссертант воқеият пайдо намудани консепсияи давлатӣ дунявӣ ҳамчун тарҳи муосири давлат ҷомеаро аз итоаткории бечунучарои қолабҳои анъанавии схоластикӣ, додгматикии теосентрикӣ, авторитариву теократӣ берун баровард ва ба низоми мутамаддини муносибатҳо ворид соҳт.

Инкишофи ҷомеаи муосир ва давлатҳо бо асосҳои либераливу демократӣ, модернистиву таҳаввулгароёна, прогрессивиу, ислоҳотталабӣ раванди инкишоф ва мустаҳкам кардани давлати дунявиро ҷоннок мегардонад. Замони муосир имконияти таъриҳӣ сиёсие буд, ки стратегияи давлати дунявӣ мушахҳас гардида, масъалаҳои асосии пешомади инкишофи он тарҳрезӣ шавад. Масъалаҳои асосии инкишофи давлати дунявӣ дар шароити муосири ташаккули ҳаёти ҷамъиятӣ дар мисоли қишварҳои гуногун ба таври маҳсус амалӣ гардонида мешаванд.

Яқубзода Ф.Н. ҳангоми навиштани рисолаи номзадӣ маълум аст, ки аз доираи васеи адабиёти илмию оммавӣ ва санадҳои гуногун истифода намуда, кӯшидааст, ки хулосаҳоро дар рафти таҳияи кори диссертационӣ дар мавриди тақвияти андешаҳо истифода намояд. Чунин сатҳи муносибат ва ба таври густурда муроҷиат ба захираҳо ва адабиёти илмӣ аҳамияти маҳсуси илмии рисоларо баланд мебардорад. Диссертант кӯшиш намудааст, ки сатҳи омӯзиши мавзуъ ва таҳлили амиқ, ба гурӯҳҳо ҷудо намудани адабиётро вобаста ба самти таҳқиқотро дуруст дарк намуда, масъаларо матраҳ намояд.

Яқубзода Ф.Н. мақсад ва объекту предмети таҳқиқотро дуруст муайян намуда, иҷрои вазифаҳои гузошташударо муваффақона анҷом додааст. Дар кори диссертационӣ ҳолатҳои нави таҳқиқоти илмӣ мушахҳасан муайян

гардида, онҳо илман асоснок карда шудаанд. Ба он ҷанбаҳое, ки пешомади инкишофи давлати Тоҷикистонро тавсиф месозанд, таваҷҷуҳи маҳсус зоҳир намуда, ҳамин ҳолати навгониҳои рисола дар таркиботи нуктаҳои асосии ба дифоъ пешниҳодшаванд ҳардидаанд.

Диссертант ҷанбаҳои назариявию методологии мавзуъро тадқик намуда, дараҷаи амалишавии онҳоро дар амалияи ҷамъиятӣ нишон додааст. Ин ҳолатҳо далели он ҳастанд, ки муаллиф моҳияти масъалаи таҳқиқшавандаро дарк намуда, онро ҳам аз назари амалий ва ҳам аз ҷиҳати назариявӣ асоснок намудааст. Муаллиф, дар раванди омӯзишу таҳлили мавзуи диссертатсия низ аз методҳои зарурии таҳқиқоти сиёсӣ ва методҳои хосияти синергетикидошта ба таври хуб истифода намудааст.

Муаллифи диссертатсия дар рафти таҳқиқот ба масъалаҳои муҳталифи низоми инкишофи давлати дунявӣ дар шароити Тоҷикистон таваҷҷуҳи хоса намуда, ба натиҷаҳои назаррас ноил гардидааст. Дар робита ба ин, тарҳи тоҷикистонии давлати дунявӣ таҳқиқ гардида, тамоюлҳо, асосҳо ва заминаҳои мустаҳкамкуни он мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд.

Муҳаққиқ дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ аҳамият ва зарурияти шаклгирии давлати дунявиро дар низоми нави давлатдорӣ омӯхта, ба хулосаҳои зарурӣ расидааст. Дар шароити ташаккули зиддиятҳо ва пайдоиши нерӯҳои муқовиматгари сиёсӣ ва авҷ гирифтани тамоюлҳои радикалии теократӣ таълимот ва ҳастии давлати дунявӣ ва ояндаи онҳо зери шубҳа қарор мегиранд. Мавҷудият ва инкишофи онро дар системаи нави сиёсӣ надида мегиранд.

Аҳамияти илмию амалии натиҷаҳои диссертатсия дар он ифода меёбад, ки тағйиротҳои сифатие, ки дар давраи оғози истиқлолияти сиёсии кишвар ба вучуд омадаанду сабаби ташаккули давлати дунявии демократии Тоҷикистон гаштанд, мавриди омӯзиш, таҳлил ва хулосагириҳои амиқ қарор гирифтаанд. Натиҷаҳои бадастовардашударо метавон дар таҳқиқотҳои минбаъда, дар раванди мустаҳкамнамоии асосҳои сиёсиву ҳуқуқии рушди давлати дунявӣ, дар фаъолияти ниҳодҳои давлатӣ ва ҷамъиятӣ истифода намуд. Онҳо дар раванди идоракуни демократии Тоҷикистони муосир ҷойҳои зарурии истифодашавиро пайдо менамоянд.

Ҳамзамон, маводҳои рисоларо дар рафти таълими бахшҳои гуногуни илмҳои сиёсӣ ва илмҳои дигари иҷтимоӣ, бахусус давлатшиносӣ метавон ба сифати таълими предмети таълимӣ ва ё курси маҳсус истифода намуд.

Муаллиф тавонистааст, ки масъалаҳои асосии таҳқиқотро ба таври кофӣ ва зарурӣ дар муқаддимаи диссертатсия асоснок намояд. Асосҳои назариявӣ, илми-амалий, методологӣ, навгониҳои таҳқиқот ва масъалаҳои

барои дифоъ пешниҳодшударо ба таври барҷаста нишон дода, ҳолати истифодаи воқеии онҳоро муқаррар намояд. Дар ду боби диссертатсия, ки ба шаш зербоб таркиббандӣ гардидааст, онҳоро ба таври дақиқ ва ҳадафмандона мавриди таҳлил ва хулосагириҳо қарор дидад.

Натиҷаҳои назариявии таҳқиқоти мазкур, пеш аз ҳама, дар шароити Тоҷикистон барои омӯзиши минбаъдаи давлати дунявӣ ва рушду инкишофи он заминаи илмию назариявӣ ба шумор меравад. Онҳо барои муҳаққиконе, ки ба омӯзиши дигаргуниҳои сифатӣ ва равандҳои сиёсии замони муосир машғуланд, аҳамияти коцептуалӣ доранд. Инчунин, дар асоси таҳлилу таҳқиқи консепсияҳои илмӣ зарурати ташаккулдиҳии низоми давлатдории дунявӣ нишон дода шудааст.

Дар қисмати аввали диссертатсия, асосан масъалаҳои назариявию методологии таҳқиқи давлати дунявӣ ва хусусиятҳои асосии он мавриди омӯзиш ва хулосагириҳо қарор дода шудаанд. Бештар тарзи муносибати коцептуалӣ истифода гардида, вазифаҳои таҳқиқотӣ анҷом дода шудаанд. Дар он таваҷҷуҳи асосӣ ба масъалаҳое дода мешавад, ки дар назарияи сиёсии муосир ҳамчун проблемаҳои муҳими давлатшиносӣ, аз ҷумла шинохти моҳият ва хусусияти давлатӣ дунявӣ ва зарурати таъриҳӣ- сиёсии ташаккули он, эътирофи умум пайдо намудаанд. Муаллиф, бештар ба мазмун ва моҳияти давлати дунявӣ таваҷҷуҳ намуда, андешаҳоро тавассути овардан, ҷой додан ва тавсифи назари муҳаққикони макон ва замони гуногун, пеш аз ҳама, таълимоти классикии давлати дунявӣ матраҳ намудааст. Диссертант дар натиҷаи таҳқиқоти худ муносибати таълимоти гуногуни низоми мазкурро мавриди омӯзиш қарор дода, мақом, ҷойгоҳ ва зарурати замонии давлати дунявиро тавсиф намудааст. Ӯ инчунин заминаҳо ва омилҳои асосии шаклгирӣ ва рушди давлати дунявӣ, масъалаҳои асосии инкишофи давлати дунявӣ дар шароити муосирро мавриди таҳқиқ қарор дода, ба натиҷаҳои назаррас расидааст.

Дар қисмати дуюми рисолаи диссертационӣ диққати муаллиф ба омӯзиши масъалаҳои хусусиятҳои асосии ташаккулёбии давлати дунявӣ дар замони соҳибистиклолӣ равона гардидааст. Дар он маҳсусиятҳои инкишофи давлати миллӣ дар шароити низоми нахи давлатдории ҳалқи тоҷик нишон дода шудааст. Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун давлати муосир зарурати низоми дунявии давлатдориро аввалиндарача ва аҳамиятнок дониста, пайи эъмори он саъю талошҳои сиёсӣ ва барномерезихои стратегӣ – ҳуқуқӣ карда истодааст. Диссертант дар рисолаи диссертационӣ масъалаҳои хусусиятҳои ташаккулёбӣ ва рушди давлати дунявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, заминаҳои сиёсӣ ва ҳуқуқии ташаккули давлати дунявӣ дар шароити соҳибистиклолии

Тоҷикистон, мушкилот ва дурнамои рушди давлати дуняйӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистонро омӯхта, натиҷаҳои заруриро пайдо намудааст. Таваҷҷуҳи асосиро ба муайян намудани заминаҳои асосии ташаккул ва инкишофи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун низоми давлатдории дуняй ва хосиятҳои асосии он дода, ба монеаҳо ва мушкилиҳои инкишофи давлати дуняйӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон тарзи муносабати хосаи омӯзиши чунин ангезаҳоро намудааст. Инчунин, масъалаҳо ва стратегияи рушди давлати Тоҷикистонро дар шароити ҳозираи низоми давлатдории муосир муайян намудааст.

Дар хulosai диссертатсия муаллиф натиҷаҳои бадастовардаро ба таври равшан баён намуда, оид ба истифодаи амалии онҳо тавсияҳои муфид пешниҳод намудааст.

Саҳми муаллиф дар омӯзиши масъалаи мазкур дар он аст, ки дарҳостҳои худро ба таври системанок мураттаб сохта, пешбиниҳои илмӣ ва пешниҳодоти амалиро дар мавриди масъалаҳои баррасишаванда мушаххасан иброз намудааст. Ҳамаи ин шаҳодати он аст, ки муаллиф сатҳи касбияти заруриро пайдо намудааст ва қобилият ба таҳқиқоти илмиро дар фаъолияти хеш инъикос менамояд.

Аз рӯи мавзуи диссертатсия муаллиф 8 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расонидааст. Ҳамчунин, масъалаҳои асосии таҳқиқот дар 8 конференсия ва семинарҳои гуногуни илмию амалии донишгоҳию ҷумҳурияйӣ ва байнalmilalӣ дар шакли маърӯза пешниҳод гардида, дар шакли маҷмуи мақолаҳои илмии конференсияҳо ба нашр расидаанд. Теъдоди маводи чопшуда ба банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад.

Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хulosahои таҳқиқот ва тавсияҳои муаллиф инъикоси худро ёфтаанд.

Автореферат ва корҳои илмие, ки доир ба мавзуи таҳқиқотӣ чоп гардидаанд мазмуни асосии рисолаи диссертатсиониро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

Диссертатсия ба талаботи банди 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад. Он фарогири масъалаҳое мебошад, ки ба раванди ташаккул ва инкишофи низоми давлатдории дунявии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи соҳибистиклолӣ пайваст аст. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда,

дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Дар диссертатсия нуктаҳои илмие ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ки онҳо дар замони муосир навгонии илмӣ маҳсуб меёбанд. Натиҷа ва нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшуда саҳми шахсии муаллифи диссертатсијро дар раванди омӯзиши масъалаҳои давлати дунявӣ нишон медиҳанд.

Дар баробари муваффақиятҳо таҳқиқоти диссертатсионӣ аз баъзе норасогихо холӣ нест:

1. Муаллиф дар боби аввали рисола бештар ба асосҳои концептуалӣ, иҷтимоӣ-сиёсӣ ва ҳуқуқии ташаккули низоми дунявии идоракуни дарваза-дӯстӣ давлатӣ таваҷҷӯҳ намуда, таъсири омили тағиیرёбии низоми ҳочагидории саноатиро ба ин раванд зикр накардааст. Дар сурате, ки аксари муҳаққиқони ин мавзӯъ барои дарки ҳусусиятҳои ташаккули низоми дунявии идоракуни дарваза-дӯстӣ бештар ба ин ҷанбаи масъала таваҷҷӯҳ намудаанд. Бинобар ин истифодаи таълимоти К. Маркс, М. Вебер, Т. Парсонс, П. Бергер ва дигарон низ барои таҳлили ин масъала мавриди истифода қарор мегирифт. Дар рисола ба асарҳои бунёдии ин мутафаккирон вобаста ба ин мавзӯъ таваҷҷӯҳ сурат нағирифтааст.

2. Муаллифро зарур буд, ки раванди ташаккули давлати дунявиро на танҳо аз мавқеи зуҳури маҷмуи хоси ҷаҳонбинӣ, балки ҳамчун талоши татбиқи амалҳои мушаҳҳаси сиёсию ҳуқуқӣ дар шароити гузараш аз марҳилаи анъанавии рушд ба даврони муосирият ё модернизатсия таҳлил намояд. Зоро ҳамчун маҷмуи хоси ҷаҳонбинӣ дунявият ё секуляризм дар заминаи бештари тамаддунҳо, аз ҷумла форсу-тоҷик низ ҷой дошт, вале он бо назардошти омилҳои мушаҳҳас аз ҳуд зарфияти тағиӣи низоми сиёсию ҳуқуқии мавҷударо нишон дода натавонист. Нишон додани ин омилҳо барои дарки вазъияти имрӯзай сатҳи дунявиятгаройии ҷомеа муҳим аст.

3. Дар зербоби боби дуюм зимни тасвири мушкилот ва дурнамои рушди давлати дунявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бештар овардани мисолҳои мушаҳҳас мувоғиқи мақсад аст.

Дар маҷмуъ диссертатсияи мазкур таҳқиқоти анҷомёфта ба ҳисоб рафта, норасогихо дар боло зикршуда арзиши илмии онро кам намегардонанд.

Хулоса, рисолаи диссертатсионии Яқубзода Фирӯз Нурмат бо рӯзмаррагӣ ва навғониҳои ҳуд фарқ намуда, ба талаботҳо оид ба корҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзади илм мувоғиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади

илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологиҳояи сиёсӣ мебошад.

Тақризи мазкур ба талаботи банди 71-72-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдик шудааст, мувоғиқ мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои фалсафа, профессор

Директори Маркази тадқиқоти
стратегии назди Президенти

Ҷумҳурии Тоҷикистон

Усмонзода Хайридин Усмон

Имзои Усмонзода Х.У.-ро

тасдик менамоям.

Мудири шуҷбаи кадрҳои МТС

назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Шодиева З.Д.

Суроғаи муқарриз:

734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 89.

Тел.: +992 934531008

E-mail: mts.tj.

08.02.2023